

Ze was nog geen twintig toen ze haar ouders verloor en naar New York vertrok.
Vrienden namen de plaats in van familie en het geluk lachte Frederique van der Wal (40) weer toe.
Zowel zakelijk als privé. Libelle zocht haar op in haar riante buitenhuis.

FREDERIQUE van der Wal

‘Het is een enorme stap om moeder te worden als je zelf geen moeder meer hebt’

◁ Haar wit houten boerderij, twee uur rijden ten noorden van New York, is gebouwd in de tijd dat de eerste Nederlanders zich in Amerika vestigden. Dit is de plek waar Frederique haar vrije tijd doorbrengt, samen met dochter Scyler Pim (8). Ze viel voor de warme, romantische sfeer, de houten luiken, oude vloeren en roedenruitjes. Het grote terras heeft ze samen met haar broer Michiel aangelegd. “De vorige eigenaars hadden een heleboel kinderen, ik denk dat ze gewoon geen tijd hadden om buiten te gaan zitten. Ik was zwanger van Scyler toen we dit huis bezichtigden. Het is niet groot maar het voelde toch een beetje decadent dat wij hier met z’n drietjes wilden gaan wonen.”

Waarom wilde je naar ‘buiten’?

“We wonen in een appartement in Manhattan, New York. We hadden het plan om met een stel vrienden hier in de omgeving iets te kopen, maar daar was toch niet voldoende animo voor. Toen ik zwanger was, werd de drang om ook een huis buiten te hebben, nog groter. Mijn vader nam ons vroeger altijd mee naar buiten voor grote wandelingen en wees ons op allerlei dingen. Ik ben in een buitenwijk van Den Haag opgegroeid, we gingen op de fiets naar school en het strand was om de hoek. Veel New Yorkers gaan in de weekends naar de Hamptons, maar daar vind ik het te vol. Je komt er iedereen die je kent uit de stad weer tegen. Hier kan ik vrijer ademen, hier hoeft niemand iets van mij. Er komen vaak vrienden langs, maar ik vind het ook heerlijk om hier een weekend alleen met Scyler te zijn. Het is geweldig om haar hier te zien rondrennen. Ze is ook nergens bang voor, samen met het buurjongetje verzamelt ze vreemde insecten en bestudeert de slangen die hier op het pad liggen te

zonnen. Onze naaste burens, vierhonderd meter verderop, hebben een paardenfarm. Als baby al namen we Scyler in haar buggy mee naar de paarden, dan zag je zo’n natte paardensnuit in de buggy verdwijnen. Ze is dol op paarden en gaat altijd even langs in de hoop dat ze een ritje mag maken. Toch zou ik niet voor altijd hier willen wonen. De combinatie van de energie en input van de stad en de totale ontspanning hier is ideaal. Voor Scyler vind ik het ook belangrijk dat ze met verschillende mensen en culturen in aanraking komt. Op haar school in New York zit ze in een klas met vierentwintig kinderen van twintig verschillende nationaliteiten. Dat kun je op het platteland wel vergeten.”

Zorgde haar komst voor een breuk in je carrière als model?
 “Het heeft een einde gemaakt aan een deel van mijn carrière. Als je begin dertig bent, word je niet meer gevraagd voor grote campagnes van Prada of Gucci. Ik had het geluk dat ik nooit alleen model ben geweest, dat was niet genoeg voor mij. Ik heb gestudeerd, zaken opgezet en tv-programma’s gepresenteerd. In het begin nam ik mijn carrière als model niet serieus, tot ik me realiseerde hoeveel deuren het opende. Vroeger vond ik alles leuk, maar het moederschap heeft me selectiever gemaakt. Ik kan niet alles doen, ik moet plannen. Daardoor weet ik nu beter wat ik wil en kies

ik voor dingen die niet alleen energie vergen maar ook energie geven. Frederique’s Choice (haar nieuwe online bloemenservice, red.) is echt mijn ding. Ik houd van bloemen en met mijn mode-achtergrond kan ik iets neerzetten waar ik volledig achter sta. Ik voel dat de energie naar mij toe komt.”

Hoe ziet je vriendenkring eruit?

“Mijn vrienden komen niet uit de modellenwereld. Ik zit meer in een bohémien milieu. We vinden het leuk om uren aan tafel te zitten, of te loungen bij ons zwembad. De eerste paar jaar hielpen onze vrienden elk weekend mee met het opknappen van de boerderij. Dat schept een band. Echte vrienden zijn belangrijk. Ze zijn voor mij familie.”

Je ouders zijn jong overleden. Hoe is het contact met je broer?

“Mijn broer en ik zijn echt maatjes, goede vrienden. Vlak nadat ik naar New York was gegaan, kwam hij daar ook wonen. We hebben veel samen gereisd en zien elkaar vaak. Dat wij na de dood van onze ouders allebei goed terecht zijn gekomen en niet zijn ontspoord, komt doordat wij in een liefdevolle omgeving zijn opgegroeid. Als we dat niet hadden gekend, was het misschien wel totaal anders gelopen.”

Hoe heb je je man leren kennen?

“Het was een set-up, een wederzijdse vriendin vond dat wij elkaar moesten ontmoeten. Ik geloof daar totaal niet in. Bovendien ging ik toen nog met iemand anders, dus ik was op mijn hoede en al helemaal niet happig. Eenmaal aan tafel bij die vrienden wilde ik Nicholas niet leuk vinden, maar dat lukte voor geen meter. Hij is gewoon erg leuk, een speciale man met gevoel voor humor. Na een week ontmoette ik hem weer en was het bekeken.”

‘Er is maar één ding dat Scyler liever wil dan een eigen paard: een broertje of zusje’

◀ Wilde je altijd al een kind?

“Ja, ik heb altijd gedacht dat ik rond mijn 32e een kind zou krijgen. Mijn relatie met Nicholas verliep in het begin best moeizaam doordat hij in Los Angeles woonde en werkte en ik in New York. Die zelfstandigheid van mij is voor een man extra lastig om mee om te gaan. Maar toen was ik ineens zwanger, dat heeft echt zo moeten zijn. Scyler liet zich door niets of niemand tegenhouden. Ik was heel blij met mijn zwangerschap, maar ik vond het ook eng. Het is zo’n enorme stap om moeder te worden als je zelf geen moeder meer hebt... In de koffer die ik op mijn achttiende meenam naar New York zat haar favoriete beeldje. Een beeldje van een moeder met kind dat ik al die jaren heb gekoesterd. Ik dacht altijd dat er maar een van was, tot ik voor de eerste keer bij mijn gynaecoloog kwam en hetzelfde beeldje zag staan. Dat was voor mij een teken dat het allemaal goed zou komen.

Toen Scyler nog geen half jaar oud was, moest ik van mezelf met haar naar Nederland. Als ik die reis nog langer had uitgesteld, waren de pijn en het gemis van mijn ouders te groot geworden. De zus van mijn moeder heeft me opgevangen. We logeerden bij haar, hebben herinneringen opgehaald, dat deed me goed. De vrienden en familie die ik heb, zijn me dierbaar. Ik heb me al vroeg gerealiseerd wat er in het leven echt toe doet. Juist omdat ik de donkere kanten ken, kan ik erg genieten van de ogenschijnlijk kleine dingen in het leven.”

Scyler is enig kind. Is dat een bewuste keuze?

“Nee, ik heb altijd gedacht dat ik twee kinderen zou krijgen. Voor mijn gevoel hoor ik meer dan één kind te hebben, dat is voor

het kind zelf ook leuker. Nicholas en ik praten er de laatste tijd vaker over, we zijn er nog niet over uit. Vroeger vond je veertig oud, maar in Nederland krijgen zo veel vrouwen op latere leeftijd nog een kind. Scyler zou het in ieder geval geweldig vinden. Na een eigen hond is een broertje of zusje haar liefste wens. Zelfs nog vóór een eigen paard. Maar als ik kijk hoe ons leven in elkaar zit, dan heeft het zo moeten zijn dat we alleen Scyler hebben gekregen. Eén kind kun je nog redelijk makkelijk meenemen op werkreis. Soms nam ik ook mijn broer en zijn vriendin mee, dan was het helemaal gezellig. Ik weet niet hoe ik dat

met twee kinderen voor elkaar had moeten krijgen.”

Voeden jullie haar tweetalig op?

“Dat zou eigenlijk wel moeten, maar het schiet er meestal bij in. Ze hoort genoeg Nederlands en eenmaal in Nederland schakelt ze moeiteloos over. Ik zou graag een half jaartje met haar in Nederland willen wonen, zodat ze het leven daar kan meemaken. Vriendinnetjes bij wie je zomaar achterom kunt lopen, met de fiets naar school, stoepranden, noem maar op. Dat deel van mijn jeugd gun ik haar. Nicholas komt oorspronkelijk uit Roemenië en is opgegroeid in Canada. We vinden het belangrijk dat Scyler de Europese manier van leven leert kennen, het leven daar is toch anders, rustiger. In Europa werk je om te leven, in Amerika leef je om te werken. Zeker als vrouw is het goed dat je iets Europees in je hebt. Het is natuurlijk cliché, maar Amerikaanse vrouwen zijn vaak erg materialistisch. Het gaat hen alleen om het hebben, niet om het zijn. Ik heb niet zo veel Amerikaanse vriendinnen, en mijn beste Amerikaanse vriendin doet qua mentaliteit Nederlands aan.” □

Model in bloemen

Frederique van der Wal (30 augustus 1967) wint op haar zeventiende de Nederlandse finale van de Elite Look of The Year-modellenwedstrijd én de internationale wedstrijd in Mauritius. Elite biedt haar een mega-contract aan, maar Frederique wil eerst eindexamen doen en dan studeren. Alsbinnen anderhalf jaar zowel haar stiefvader als haar vader en moeder overlijden, vertrekt ze alsnog naar New York. Negen jaar lang is ze het gezicht van 's werelds beroemdste lingeriehuis, Victoria's Secret. Naast haar modellenwerk studeert ze, speelt ze in films en presenteert ze verschillende Amerikaanse tv-programma's. Voor haar modellenwerkontving ze onlangs de Lifetime Achievement Award tijdens de Dutch Model Awards in Amsterdam. Afgelopen voorjaar introduceerde ze Frederique's Choice, een bedrijf in fraai verpakte, bijzondere, dagverse bloemen en vazen via www.frederiqueschoice.com en De Bijenkorf. Frederique woont samen met filmproducent en scenarioschrijver Nicholas Klein en is moeder van dochter Scyler Pim (8).

